

Jak jsem udělala dobrý skutek (1.12.2016)

Kouzlo internetových obchodů jsem objevila už dávno. Nerada nakupuji v kamenných obchodech, kde jsou prodavačky buď příliš nevšímavé, nebo naopak příliš snaživé, případně nervózní, a kde se vyskytují další kupující, vytvářející s oblibou tlačenci a fronty. Obzvláště před Vánoci jsou e-shopy mou spásou, protože v tomto období tlačence, fronty i nervozita houstnou.

Snažím se objednávat vždy s předstihem, aby vybrané věci ještě měli a aby ty věci došly včas. Co se dá, platím rovnou kartou, co nejde, tak na fakturu, a když už není zbytí, tak za hotové nebo na dobírku. Dopravce vybírám nejpohodlnějšího, který mi to doveze do práce. Jenže občas se stane, že se fakturační adresa zamění za dodací nebo že dopravce nedoveze balíček do práce v pracovní době. A když je těch balíčků objednaných víc a u každého je něco nějak jinak, tak není divu, že občas vznikne nepřehledný zmatek. Který má chaotická osobnost dokáže posunout ještě o level výše.

Teď jsem měla problém s PPL, která mi nebyla schopna bez problémů doručit dvě zásilky. Jednu jsem po dlouhém vyjednávání dokázala získat, ale u té druhé jsem to vzdala a nechala si doručit balíček na výdejní místo. Což je novinka, kterou se PPL pyšní, ale já myslím, že by se za ni měla stydět, protože podle mého by přepravní společnost měla balíček doručit k rukám příjemce, ne do nějakého obchodu. PPL jsem pak znechuceně sdělila, že je horší než Česká pošta, ale to jsem se unáhnila.

Protože mám objednaný ještě další balíček, který jsem pro změnu urgovala u prodejce. Od pošťáků nic ve schránce na dopisy nebylo, až teprve včera mi přišel mail, že jsem si nevyzvedla zásilku a že bude na poště uložena do 28.11. a pak že ji vrátí. Tak jsem se dnes vydala na poštu a vyseděla si tam půlhodinovou frontu. Pánovi u okénka jsem strčila občanku s tím, že papír nemám. Pan pošta mi přinesl igelitový pytlík s čímsi a chtěl po mě 748 korun. Snažila jsem se zjistit ze štítku, odkud to je, ale nebylo to vidět. Protože jsem za sebou měla dlouhé čekání v přetopené hale a dlouhý a náročný pracovní den a taky protože vím, že jsem chaotik a že si nikdy nejsem jistá, co jsem objednala, co platila a co už přišlo, zaplatila jsem požadovaný obnos. A pak ten pytlík roztrhla a zjistila, že jsou v něm vesele barevné sportovní podprsenky a ještě cosi v malé krabičce, co jsem se ani neodvážila zkoumat. A žádná faktura, jen nějaký letáček s radou, že jestli něco chceme vědět, ať voláme na uvedené číslo.

Tak jsem ho vyfukala, protože mě zajímalo, proč mi to ti šmejdi poslali, jak se dostali k mému mailu a kdy mi vrátí peníze. Z telefonu se ozvalo, že je to číslo se zvláštní sazbou. Ani nevím jakou, protože jsem telefon hned típla, a bylo mi do breku nad mou hloupostí. A s tím jsem dojela domů a žalovala na sebe Vaškovi.

Ten na to všechno nadělení koukal a pak si přečetl si štítek, na kterém bylo Zemanová Věra, naše ulice, ale číslo jiného vchodu našeho domu. Tedy že nám pošťáci celé dlouhé roky házejí do naší schránky jejich poštu a naopak, na to jsme si už zvykli. Ale že mi i na poštovním úřadě vydají chybně zásilku, to jsem fakt nečekala. Pravda, musím přiznat, že má nepozornost a roztržitost na tom má svůj podíl, ale přece jen by si oni taky měli dávat větší pozor.

No ale pořád je zaměněná zásilka lepší než zásilka podvodná, takže jsem balíček radostně donesla sousedům a tím udělala dobrý skutek, protože paní sousedka má problém s chůzí a já jsem jí ušetřila cestu na poštu. Jen by mě teď zajímalo, kdo vyčká frontu na ten můj balíček dřív, než ho pošťáci vrátí.

Vlastně tuším, kdo to asi tak bude. Ale to si pište, že si ho pořádně zkontroluju... jestli tedy nezapomenu.

{fshare}